אונזער שטאלץ -- אונזער צוקונפט.

(דריטער ארטיקעל).
פון אנאטאל געלבערג

אין די פאָרינע צוויי ארטיקלען האָבען מיר ארומגערעדט די געזעלשאפטליכע באַדינגונגען פון דעם אידישען שולוועזען אין פוילען און זיין פעדאגאגישען יסוד. אצינד וועלען מיר באַראַנדלען דעם עיקר: — "דאָס פראָבלעם פון "אידישן העברעאיש".

אויף דעם לעצטען אידישען שולזוזאַמענפאָהר אין פוילען האָט דער פאַרזיצער פון דער "אידישער שול אָרגאַניזאַציע" (דער באַריהמטער פיהרער פון "בונד" אין פוילען) ח' מיכאַלעוויטש, אין זיין דערעפענונגס־רעדע אויף דער ערשטער פייערליכער זיצונג, אין דער אנוועזענהייט פון רעגיערונגס־פאָרשטעהער און פאָרשטעהער פון פאַרשיעדענע פאָלקישע און געזעלשאפטליכע אָרגאַניזאַציעס, געמאַכט מיט זיין דונערדיגע שטים, צווישען אנדערעם, פאָלגענדע דערקלעהרונג:

"אויב עס איז אָנגענומען צו באַטראַכטען דעם רוב פון דער אידישער באַפעלקערונג אלס סוחרים און הענדלער, זאָל מען אָבער וויסען, אז אונזער שפּראַך וועלען מיר נישט פאַרהאַנדלען!"

א ציטער איז דורך דעם זאַל. לאַנגע, לאַנגע מינוטען איז דער זאַל פאַרהילכט געוואָרען פון ברויזענדיגע, פון דונערנדיגע אפּלאָדיסמענטען. די צווייטויזענדסטע קעפּיגע אוידיטאָריע — דעלעגאַטען, לעהרער, פאָרשטעהער פון פאַרשיעדענע אורגאַניזאַציעס — האָבען דערמיט אויסגעדריקט נישט נאָר זייער צושטימונג צו דער געמאַכטער דערקלעהרונג, נאָר גלייכצייטיג האָבען זיי דערמיט געוואָרפען א העפטיגסטען פּראָטעסט געגען דער רעגיערונג און געגען די אלע וואָס ווילען מאַכען וועלכען עס איז האַנדעל, וועלכע עס איז פשרות בנוגע אונזער שפּראַך.

און ווי מאָדנע, ווי אויסטערליש די לאַגע איז. צו שטעלט זיך עמיצער פאַר, אז וועלכע עס איז אומה ולשון זאָל דאַרפען פּראָקלאַמירען אזעלכע דערקלעהרונגען?

און ווי פיינליך איז דאָס א נאַציאָנאַל־באַוואוסטזיינינע מענשען, וואָס־ערע שמערעליכע נייסטיגע יסורים שלייפט דער נאַציאָנאַלער, דער מענשליכער "איך"!

* * *

די דאָזיגע דערקלעהרונג איז איינגעגנטליך דער קווינטעסענץ פון דעם נאַנצען פּראָבלעם "אידישע־העברעאיש".

עס איז איבעראַל אן אלגעמיין אנגענומענער פעדאַגאָגישער כלל, אז די דערציהונג פון קינד דאַרף פאָרקומען אין זיין מוטערשפּראַך. — ביי עגגלענדער, אין ענגליש, ביי פראַנצויזען — אין פראַנצויזיש, ביי דייטשען — אין דייטש. אזוי איז דאָס ביי יעדען פאָלק. צו דעם דאָזיגען פעדאַגאָגישען כלל איז מען געקומען פון פּראַקטישער ערפאַהרונג.

די אויפגאַבע פון דערציהער, פון לעהרער איז צו ענטוויקלען אין קינד דיי אלע פעהיגקייטען און איינגעגשאַפטען, צו וועלכע דעם קינדס פסיכיק איז אומעהרסטען צוגעפּאַסט. די ערשטע אויפגאַבע פון לעהרער איז דעריבער דער בעאַבאַכטונגס־פּראָצעס. ער מוז זיך צוקוקען און שטודירען דעם קינדס איינגענשאַפטען, געוואוינהייטען, פאַרלאַנגען, טעמפּעראַמענטס — מיט איין וואָרט — דעם גאַנצען סכום פון קינדס פסיכיק. דערקענענדיג דעם קינד, קאָן מען איצט וויסען, וואָס פאַר א פעדאַגאָגישע מיטלען אָנצוואַווענדען ביי דער דערציהונג און מיט וועלכע מעטאָדען אריינצוציהען דאָס קינד אין דער בילדונגס־ספערע.

ווי אזוי קאָן דער לעהרער דאָס דערגרייכען? און ווי אזוי קאָן דאָס קינד זיך פאַראינטערעסירען מיט דער שול־ארבייט און שול־לעבען? זעלבסטפאַרשטענדליך, אז די פאַרבינדונג דערצו איז די שפּראַך!

דאָס קינד קומט פון דערהיים, וואו מען רעדט צו איהם אין א באַשטימטער שפּראַך. ביים אידישען קינד אין דער היים רעדט מען דאָך אידיש. אויב דאָס קינד פאַרשטעהט ניט וואָס דער לעהרער רעדט צו איהם און דאָס גלייבען — דער לעהרער פאַרשטעהט ניט דעם קינדס שפּראַך, דאַן פאַרשווינדעט שוין דער ערשטער און דער וויכטיגסטער פעדאַגאָגישער יסוד.

אנשטאָט צו פאַראינטערעסירען דעם קינד, שטויסט מען גאָר אָפּ דאָס קינד. דאָס קינד דענערוויירט זיך. דער לעהרער דאָס גלייכען. ביידע קוקען אויף זיך שטום. פון דעם נעהמען זיך כסדר מיספאַרשטענדענישען, קוריאָזען. אין גרונט געזומען — א פעהלער אין אקטיוו קינד — ווערט עס, צוליעב דער געצוואונגענער שטומקייט, פאַסיוו און ממולא ווערען די פעהיגקייטען פאַרטעמפּט. די גרעסטע ענערגיע פון קינד ווערט פאַרוועגדעט אויף צו כאַפּען די קלאַנגען פון דער נייער, פאַר איהם פרעמדער שפּראַך. דער תוכן פון דער אַרבייט נעהט דעריבער פאַרלאָרען. דערביי נעמען אנטוויקעלט זיך ביים קינד אן אנטיפּאַטיע, א ווידערוויילען צו דער גאַנצער שול.

אין גענעראַל, ווען דאָס קינד ווערט פאַרשטאַנען און ער פאַרשטעהט דערציהער שאַפט זיך באַלד די ברייט, די פאַרבינדונג צווישען דער שול און קינד. דאָס קען דאָך נאָר דערגרייכט ווערען, ווען מען רעדט צום קינד אויף דער זעלבער שפּראַך, אין וועלכער ער האָט אייגענעגעוואַפּט זיינע ערשטע קינדער־איינדרעקען, זיינע ערשטע קינדערשע פאָרשטעלונגען — אין דער שפּראַך פון דער היים, אין דער שפּראַך פון דער סביבה.

אויף אזא אופן איז די שפּראַך דאָס וויכטיגסטע, דאָס ענטשיידענסטע מיטעל אין קינדס דערציהונג, אין קינדס אויסבילדונג.

דאָס איז, איבעריגענס, אזא געלעמענער טאַרער פּעדאַגאָגישער כלל, אז עס לויגט ניט צו פאַרלירען וועגען דעם קיין איבעריג וואָרט מעהר. דערצו נאָך, ווען קיינער פון דער פעדאַגאָגישער וועלט לייקענט עס נישט.

פאַר די אידישע קולטור־און־שול־טוער אין פוילען איז דעריבער ניט געווען קיין פראַגע וועגען דער שפּראַך פון דער אידישער שול.

עס איז נאָר געווען די פראַגע, ווי אזוי באַשאַפט מען א נאָרמאַלע אידישע שול, וואו דאָס אידישע קינד זאָל קאָנען באַקומען זיין גאַנצע דערציהונג און בילדונג, צוגעפּאַסט צו דער איינגעבאָרענער פון דער אידישער קולטור. אַרומגענומען מיט דער פסיכאָלאָגיע פון דער איינגעבאָרענער נאַציע. און אז די שול איז אויסגעבויט געוואָרען, איז דאָך קיין ספק ניט, אז נאָר אין אידיש.

ווען מען באַקאָנט זיך מיט די דעזולטאַטען, וואָס די שול האָט געבראַכט, קאָן מען זיך אצינד איבערצייגען, וואָס עס הייסט א שול אויף דער מוטערשפּראַך.

די לעבעדיגע רעזולטאַטען פון דער אידישער שולע האָבען באַוויזען, אז 90 פּראָצענט פון די שילער פון די אידישע שולען זענען פעהיגער און באַגאַבטער, ווי די אידישע שילער אין די פרעמד־שפּראַכיגע שולען. דאָס הייסט ניט, אז נראָד די פעהיגערע און באַגאַבטע קינדער נעהען אין די אידישע שולען און ווענינ פעהיגע — אין די פוילישע אָדער העברעאישע שולען. ניין. עס באַווייזט נאָר, אז די פעהיגע קינדער, וועלכע באַזוכען די אידיש־שפּראַכיגע שולען, פאַרלירען דורך דער שפּראַך, די מעגליכקייט צו ענטוויקלען דעם מאַקסימום פון זיכערע אייגענשאַפטען. דער שפּראַכען־חיכוס צווישען דער סביבה און דער שול פאַראורזאַכט דעם קינדס מעגליכקייטען.

דאָס קינד פון דער אידישער שול מאַכט ניט דורך אזא שפּראַכען קאָנפליקט און ממילא ווערט ניט פאַרלוירען קיין קווינט ענערגיע אין דער צייט פון זיין שול־לעטער און שול־אַרבייט, נאָר אלץ ווערט פאַרווענדעט אויף זיין אלגעמיינער אויסבילדונג.

עס איז אויך כאַראַקטעריסטיש, אז די שילער פון די אידישע שולען זענען אין דער פוילישער שפּראַך — די לאַנדס־שפּראַך, ניט וועניגער באַהאַוועט, ווי די אידישע שילער פון די פוילישע פאָלקס־שולען. פאַרקעהרט, איהר טרעפט נאָך ביי זיי א קערענדיגערען און אפט א זאַפּטערען פויליש, ווי ביי יענע שילער.

* * *

ביי אזא לאַגע איז, דאַכט זיך, ניט פאַראַן קיין פראַגע וועגען דער שפּראַך פון דער אידישער שול? עס איז קלאָהר, אז יעדער איד (אויסער די אָנהענגער פון חדרים און תלמוד־תורות) דאַרף מיט ביידע הענט האַלטען זיך פאַר דער אידישער שול, דאָ שטעקט דער טשוואַק.

פאַרן אידישען קינד עקזיסטירט אין פוילען נאָך צוויי טיפּען שולען. איינע איז די פוילישע און די צווייטע איז די העברייאישע.

(מיר רעדען די גאַנצע צייט פון דער פאָלקס־שול (פאָלקס סקול) און נישט פון די מיטעל־שולען — די גימנאַזיעס. די מיטעל־שולען זענען נאָר צוגעגעליך פאַר די מעהר באַמיטעלטע קרייזען. איבעריגענס עס זענען אויך פאַראַן א גאַנצע רייהע גימנאַזיעס מיט דער אידישער אונטערריכטס־שפּראַך. דאָס גלייכט אויף מיט דער פסיכאָלאָגיע פון דער איינגעבאָרענער נאַציע. און אז די שול איז אויסגעבויט געוואָרען, איז דאָך קיין ספק ניט, אז נאָר אין אידיש.

ווען מען באַקאָנט זיך מיט די דעזולטאַטען, וואָס די שול האָט געבראַכט, קאָן מען זיך אצינד איבערצייגען, וואָס עס הייסט א שול אויף דער מוטערשפּראַך.

די לעבעדיגע רעזולטאַטען פון דער אידישער שולע האָבען באַוויזען, אז 90 פּראָצענט פון די שילער פון די אידישע שולען זענען פעהיגער און באַגאַבטער, ווי די אידישע שילער אין די פרעמד־שפּראַכיגע שולען. דאָס הייסט ניט, אז נראָד די פעהיגערע און באַגאַבטע קינדער נעהען אין די אידישע שולען און ווענינ פעהיגע — אין די פוילישע אָדער העברעאישע שולען. ניין. עס באַווייזט נאָר, אז די פעהיגע קינדער, וועלכע באַזוכען די אידיש־שפּראַכיגע שולען, פאַרלירען דורך דער שפּראַך, די מעגליכקייט צו ענטוויקלען שאַפטען. דער שפּראַכען־חיכוס צווישען דער סביבה און דער שול פאַראורזאַכט דעם קינדס מעגליכקייטען.

דאָס קינד פון דער אידישער שול מאַכט ניט דורך אזא שפּראַכען קאָנפליקט און ממילא ווערט ניט פאַרלוירען קיין קווינט ענערגיע אין דער צייט פון זיין שול־לעטער און שול־אַרבייט, נאָר אלץ ווערט פאַרווענדעט אויף זיין אלגעמיינער אויסבילדונג.

פראַנצויזען פלאַנעווען צו פייערען אנדענקען פון רעוואָלוציע'ס הענקער

פון א פאַכמאַן

טשאַרלס הענרי סאַנסאָן, וועלכער איז געווען הענקער אין דער צייט פון פראַנצויזישער רעוואָלוציאָן, האָט געקעפּט גענויע 4,000 מענשען.

ווי עס ווערט געמעלדעט פון פראַנקרייך, קלויבט מען זיך אין פאַריז צו פייערען דעם הונדערט יעהריגען יאָהרצייט פון דעם הענקער טשאַרלס סאַנסאָן, וועלכער איז געווען הענקער אין דער צייט פון דער פראַנצויזישער רעוואָלוציע. דאָס גלייכט אויפגאַבע צו קעפּען אלע יענע, וואָס זענען פון רעוואָלוציאָנערען טרי־בונאַל פאַר'משפּט געוואָרען צום טויט דורך דער גיליאָטינע. די פראַנצויזען פלאַנעווען דורכצופיהרען א רייהע באַנקעטען, וואו מען וועט ווידען יענע בלוטיגע טעג, ווען מענשליכע קעפּ זענען געפאַלען דורך דער גיליאָטינע אין די טויזעג. טער.

דיזע נייעס דערמאָהנט וועגען דעם טעראָר, וואָס האָט געהערשט אין פראַנקרייך באַלד נאָך דער רעוואָלוציע, ווען לואיס דער 16־טער, דער דאַמאָלסדיגער קעניג, איז ענטראָהנט און געקעפּט געוואָרען. באַלד האָט זיך אָנגעהויבען א סעריע פון בלוטניסזנג. אין דער צייט פון דעם רעוואָלוציאָנערען טעראָר, איז געקעפּט געוואָרען דריי טויזענט ניין הונדערט און אכצעהן פערזאָן. צווישען דעם צעקנטען און פינפטען אויגוסט אין זעלבען יאָהר זענען דורך דער גיליאָטינע געפאַלען ארום 1,300 פערזאָן. די געקעפּטע זענען געווען פון אלע קלאַסען אָנפאַנגענדיג פון קעניג און קעניגין ביז דעם גרעסטען רעוואָלוציאָנער. דער פיהרער פון דיזער קעפּ־האַקעריי איז געווען דער רעוואָלוציאָנער ראָבעספּיער, און ער אליין איז נאָכהער אויך געקעפּט געוואָרען.

אט די אלע זענען עס געקעפּט געוואָרען פון דעם הענקער טשאַרלס סאַנסאָן, וועמעס הונדערט יעהריגעס יאָהרצייט מען קלייבט זיך יעצט צו פייערען.

ווי די „אַמעריקאַן וויקלי" דערצעהלט, האָט דיזער הענקער הינטער זיך א זעהר מעריקווירדיגע היסטאָריע. זיין „רישאַב" אלס הענקער האָט ער באַקומען פון זיין פאָטער בירושה. דער ערשטער פון דיזער משפּחה הענקער איז געווען טשאַרלס סאַנסאָן, וועלכער האָט פאַרנומען דעם פאָסטען אין יאָהר 1608 אין דער צייט פון קעניג לואיס דעם 14־טען. אין יענער צייט איז נאָך די גיליאָטינע ניט געווען. א צום טויט פאַרמשפּט'ער מענשען פלעגט מען אומברייגען מיט די גרעסטע אכזריות'ן וואָס די מענשליכע פאַנטאַזיע קען נאָר זיך פאָרשטעלען יעצט. מען פלעגט דעם אומגליקליכען, אפט נאָר אונשולדיג, איינשניידען די פלייש, און גיסען אין די שניטען הייסע אויל אָדער הייסע בלייי. דאַן פלעגט מען איהם צובינדען צו א ראַד, צו וועלכען עס זענען געווען צוגעשפּאַנט פיער פערד, וואָס יעדער האָט געשלעפּט אין א גענגענזעטצט ריכטונג. דער סוף איז געווען אז דער פאַראורטייל־טער פלעגט צעריסען ווערען אויף פיער שטיקער. אמאָל האָבען די פערד ניט געגעבען אזוי גיך צעריסען דעם מענשען, פלעגט דאַן דער הענקער מיט א האַק צוקלאַפּען די ביינער פון אומגליקליכען, ער זאָל קענען צוריסען ווערען. דאָס איז שוין געווען פאַר דעם פאַר'משפּט'ן אגליק, ווייל איידער מען האָט איהם געהאַקט מאַסען, וועלכע קאָנען ניט קיין אנדער שפּראַך, אָדער האָבען ניט געהאַט די געלעגענהייט אויסצולערנען זיך קיין אנדער שפּראַך. מיט דעם מאָמענט אָבער, ווען מען וועט זיי געבען די מעגליכקייט אריינצובאַקומען אין מויל אן אנדער שפּראַך, דאַן וועט "אידיש" שנעל פאַרשווינדען. פון דעם איז אויך געדרונגען, אז מען דאַרף ניט פאָדערען פאַר אידיש קיין פלאַץ און אנערקענונג אין עפענטליכען לעבען און אין שול־וועזען.

די דאָזיגע מיינונג איז ניט מעהר, ווי דער נשאַר פון די אלט־משכילישע פאַרבטל'ענטע בלייבען און אויפפאַסונגען וועגען דעם שפּראַך און קולטור פראַעצע ביי אידען.

עס איז איבעריג אצינד אויפצוגעהן מען א דיסקוסיע, ווייל פון איין זייט דער לעבעדיגער נצחון־מאַרש פון אידיש און אידישער ליטעראַטור, אין משך פון די לעצטע עטליכע צעהנדליג יאָהר, וואָס זאָט ענטגילטיג א תל געמאַכט פון אַט די אונטער־אויוועגנדיגע חקירות און נביאות, און פון דער צוויישטער זייט — די ווירקליכע אָדער באַוואוסטזיניגע בלאַסקייט ווייערע אין דער שפּראַך־וויסענשאַפט.

עס איז דאָך געגען אונטערצושטרייכען בלויז דעם פאַקט וואָס שוין מעהר ווי דריי הונדערט יאָהר, זענען די וויסענשאַפט באַשעפטיגט זיך מיט דער אויסאַרשונג פון דער אידישער שפּראַך. כתחלה האָבען זיך אָפּגענעבען מיט דעם דאָזיגען שטודיום קריסטליכע וויסענשאַפטס־מענער און געלערענטע, וואָס זענען אויך אָדער באַוואוסטזיניגע בלאַסקייט ווייערע אין דער שפּראַך־וויסענשאַפט.

עס איז דאָך געגען אונטערצושטרייכען בלויז דעם פאַקט וואָס שוין מעהר ווי דריי הונדערט יאָהר, זענען די וויסענשאַפטס באַשעפטיגט זיך מיט דער אויסאַרשונג פון דער אידישער שפּראַך. כתחלה האָבען זיך אָפּגענעבען מיט דעם דאָזיגען שטודיום קריסטליכע וויסענשאַפטס־מענער און געלערענטע, וואָס זענען אויך אָדער באַוואוסטזיניגע בלאַסקייט ווייערע אין דער שפּראַך־וויסענשאַפט.

עס איז דאָך געווען אונטערצושטרייכען בלויז דעם פאַקט וואָס שוין מעהר ווי דריי הונדערט יאָהר, זענען די וויסענשאַפטס באַשעפטיגט זיך מיט דער אויסאַרשונג פון דער אידישער שפּראַך. דאָס גלייכט אויף מיט דער פסיכאָלאָגיע פון דער איינגעבאָרענער נאַציע. און אז די שול איז אויסגעבויט געוואָרען, איז דאָך קיין ספק ניט, אז נאָר אין אידיש.

ווען מען באַקאָנט זיך מיט די דעזולטאַטען, וואָס די שול האָט געבראַכט, קאָן מען זיך אצינד איבערצייגען, וואָס עס הייסט א שול אויף דער מוטערשפּראַך.

די לעבעדיגע רעזולטאַטען פון דער אידישער שולע האָבען באַוויזען, אז 90 פּראָצענט פון די שילער פון די אידישע שולען זענען פעהיגער און באַגאַבטער, ווי די אידישע שילער אין די פרעמד־שפּראַכיגע שולען. דאָס הייסט ניט, אז נראָד די פעהיגערע און באַגאַבטע קינדער נעהען אין די אידישע שולען און ווענינ פעהיגע — אין די פוילישע אָדער העברעאישע שולען. ניין. עס באַווייזט נאָר, אז די פעהיגע קינדער, וועלכע באַזוכען די אידיש־שפּראַכיגע שולען, פאַרלירען דורך דער שפּראַך, די מעגליכקייט צו ענטוויקלען שאַפטען. דער שפּראַכען־חיכוס צווישען דער סביבה און דער שול פאַראורזאַכט דעם קינדס מעגליכקייטען.

דאָס קינד פון דער אידישער שול מאַכט ניט דורך אזא שפּראַכען קאָנפליקט און ממילא ווערט ניט פאַרלוירען קיין קווינט ענערגיע אין דער צייט פון זיין שול־לעטער און שול־אַרבייט, נאָר אלץ ווערט פאַרווענדעט אויף זיין אלגעמיינער אויסבילדונג.

אנגעזעהענסטער כנים און כלל-טוער פון לאַנד בעזוכען מאַנישעוויץ אפּטייקונג אויף סעסקיי-אויסשטעלונג

די מאַנישעוויטש־בוטה איז געבויט אין אריענטאַלישען סטיל און כאַכט דעם איינדרוק פון א פּרעכטיגען טעמפּעל. די אַרכיטעקטור און די איינאָרדנונג טראַקט אן עכט אידישען כאַראַקטער ווי עס פּאַסט פאַר א בוטה וואָס רעפּרעזענטירט מיט זיך די גרעסטע מצה בעקעריי אין דער וועלט און א פּראָדוקט וואָס איז פּאַפולער אין אַלייעבט ביי מיליאָנען אידען אין אַמעריקא און אומעטום וואו אידען געפינען זיך. די בוטה איז אנגעוועגן ווערט שעהן דעקאָרירט מיט ווערער בעזוכער אויפגענומען מיט דער גרעסטער פרייד־נדליכקייט פון דעם פערוואַלטער פון דער בוטה, וועלכער איז גרייט יעדען אייר־עם צו דיענען מיט ראַטה און טהאָט וואָס אָבעלאַנגט דער סעסקווי אויסשטעלונג און געבען דער נויטיגע אינפאָרמאַציע.

פאַר די פאַאר־אָבען וואָס די מאַנישעוויטש בוטה פּוקציאָנירט איז זי געוואָרען איינע פון די פּאָפּולערסטע אַפּטייקונגען און א וויכטיגער "לענדמאַרק" אויף דער סעסקווי. דער צאָהל פון אַרישע געסט איז אין די לעצטע עטליכע וואָכען זעהר א גרויסער. ווי מעיאַר קענ־דריק פון פילאַדעלפיא האָט אנטמעלט באַ־מערקט, האָבען אידען אַרויסגעוויזען אן אינטערעסט אין דער פייערונג פון דעם הונדערט און פופציג יעהריגען יובילעום פון אַמעריקאַס פרייהייט און אונאַבהענגיגקייט, מעהר ווי אלע אנדערע נאַציע־נאַליטעטען, און די מאַנישעוויטש־בוטה וועלכע איז איינע פון די ציערונגען פון דער "סעסקווי" — איז אהן צווייפעל א שטאָלץ פאַר אַמעריקאַנער אידען און רופט ארויס די ליב און באַוואונדערונג פון דעם אַמעריקאַנער אידענטום.

די מאַנישעוויטש־בוטה איז געבויט אין אריענטאַלישען סטיל און כאַכט דעם איינדרוק פון א פּרעכטיגען טעמפּעל. די אַרכיטעקטור און די איינאָרדנונג טראַקט אן עכט אידישען כאַראַקטער ווי עס פּאַסט פאַר א בוטה וואָס רעפּרעזענטירט מיט זיך די גרעסטע מצה בעקעריי אין דער וועלט און א פּראָדוקט וואָס איז פּאַפּולער אין אַלייעבט ביי מיליאָנען אידען אין אַמעריקא און אומעטום וואו אידען געפינען זיך. די בוטה איז אנגעוועגן ווערט שעהן דעקאָרירט מיט ווערער בעזוכער אויפגענומען מיט דער גרעסטער פרייד־נדליכקייט פון דעם פערוואַלטער פון דער בוטה, וועלכער איז גרייט יעדען איי־עם צו דיענען מיט ראַטה און טהאָט וואָס אָבעלאַנגט דער סעסקווי אויסשטעלונג און געבען דער נויטיגע אינפאָרמאַציע.

פאַר די פאַאר־אָבען וואָס די מאַנישעוויטש בוטה פּוקציאָנירט איז זי געוואָרען איינע פון די פּאָפּולערסטע אַפּטייקונגען און ווערער בעזוכער אויפגענומען מיט דער גרעסטער "לענדמאַרק" אויף דער סעסקווי. דער צאָהל פון אַרישע געסט איז אין די לעצטע עטליכע וואָכען זעהר א גרויסער. ווי מעיאַר קענ־עם צו דיענען מיט ראַטה און טהאָט וואָס אָבעלאַנגט דער סעסקווי אויסשטעלונג בלל טוער פון אַמעריקאַנער אידענטום.

די מאַנישעוויטש־בוטה איז געבויט אין אריענטאַלישען סטיל און כאַכט דעם איינדרוק פון א פּרעכטיגען טעמפּעל. די אַרכיטעקטור און די איינאָרדנונג טראַקט אן עכט אידישען כאַראַקטער ווי עס פּאַסט פאַר א בוטה וואָס רעפּרעזענטירט מיט זיך די גרעסטע מצה בעקעריי אין דער וועלט און א פּראָדוקט וואָס איז פּאַפּולער אין אַלייעבט ביי מיליאָנען אידען אין אַמעריקא און אומעטום וואו אידען געפינען זיך. די בוטה איז אנגעוועגן ווערט שעהן דעקאָרירט מיט ווערער בעזוכער אויפגענומען מיט דער גרעסטער פרייד־נדליכקייט פון דעם פערוואַלטער פון דער בוטה, וועלכער איז גרייט יעדען איי־עם צו דיענען מיט ראַטה און טהאָט וואָס אָבעלאַנגט דער סעסקווי אויסשטעלונג און געבען דער נויטיגע אינפאָרמאַציע.

פאַר די פאַאר־אָבען וואָס די מאַנישעוויטש בוטה פּוקציאָנירט איז זי געוואָרען איינע פון די פּאָפּולערסטע אַפּטייקונגען און ווערער בעזוכער אויפגענומען מיט דער גרעסטער "לענדמאַרק" אויף דער סעסקווי. דער צאָהל פון אַרישע געסט איז אין די לעצטע עטליכע וואָכען זעהר א גרויסער. ווי מעיאַר קענ־עם צו דיענען מיט ראַטה און טהאָט וואָס אָבעלאַנגט דער סעסקווי אויסשטעלונג בלל טוער פון אַמעריקאַנער אידענטום.

„רעדלאַך סקולס" פאַר אויטאָמאָבילען איינענטימער

פיער "אויטאָמאָבילען סקולס" אויפשטעהן א סך אומגענעהמליכקייטען.

רעדלאַך" פאָהרען איצט אַרום אויבערן גאַנצען לאַנד אונטער דער אויפזיכט פון אַמפּעקטענטע אינסטרוקטאָרען פון דער אלדרס מאָטאָר וואָרקס אויף ענערגעע, לימוטעד, אָשאַוואַ, אנטריאָ.

דער צוועק פון דיעזע "אויטאָמאָבילען סקולס" וועלכע באַזוכען כמעט יעדער שטאַדט אָדער שטעדטעל אין קענערע איז צו אויפקלעהרען פאַר די אויטאָמאָביל איינענטימער אין לאַנד וועגען די וויכטיגסטע טיילען אין דעם אויטאָמאָביל די אלדסמאָביל באַאמטע האָבען גענומען פאַר נויטיג עס צו טאָן, דערפאַר וואָס זעהר וועניג אויטאָמאָבילען איינענטימער און אויפ'ן סקרין "איהר וועט זיין סופּרייזט".

לאוס — "די מעמפּטרעס" און א גרויסער וואַדעוויל ביל.

גייעטי — "וויין, ווייב און בעזאַנג" אין נאָך פיטשורס.

אַפּטשאַן — "דער אדלער פון יס".

דיידושענט — "באַו בעסטס".

סטענדערד — היינט אוועגס "פרויען שטאַלץ", מאָרגען אוועגס "הערעער און בלומען", פרייטאָג און שבת "די כשוף־מאַכערין".

אויף דאָס וואָרט אָנגעוועגען בנוגע דער שפּראַך. (סוף קומט)

היינטיגע וואַך אין די טעאַטערס

עמפּייער — "דאָס ראַטערס".

וויקטאָריאַ — "12 מייל אין דרויסען".

שעים היפּאָדראָם — טעאַטראַר ראַבערטס און אנדערע אמרעשקאַנס.

פענסיידזשעס — גרויסער וואַדעוויל ביל און אויפ'ן סקרין "איהר וועט זיין סופּרייזט".

לאוס — "די מעמפּטרעס" און א גרויסער וואַדעוויל ביל.

גייעטי — "וויין, ווייב און בעזאַנג" אין נאָך פיטשורס.

אַפּטשאַן — "דער אדלער פון יס".

דיידושענט — "באַו בעסטס".

סטענדערד — היינט אוועגס "פרויען שטאַלץ", מאָרגען אוועגס "הערעער און בלומען", פרייטאָג און שבת "די כשוף־מאַכערין".

שטאַרקייט

די אסעטס פון א לעבענס פאַרזיכערונג קאָמפּאַני זיינען די מאַס פון איהר שטאַרקייט. דיזע זיינען אינוועסטירט אין רעגיערונגס און אנדערע באַנדס, הלואות אויף ריעל עסטייט און איהרע אייגענע פּאָליסיס און אין אנדערע סעקיוריטיס.

די סאַן לייף אשורענס קאָמפּאַני אף קענעדע האָט אסעטס פון איבער דריי הונדערט מיליאָן דאָלער.

SUN LIFE ASSURANCE COMPANY OF CANADA

הויפּט אפיס: מאָנטרעאָל